

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9331/2023
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тијана Антолић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3149/22 од 19.01.2023. године, у седници одржаној 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3149/22 од 19.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 34161/2020 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је другим ставом изреке обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 4.337.030,75 динара са законском затезном каматом од 20.10.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени стекао право својине у целости на парцели бр. .. у површини од 325 м2 уписаној код РГЗ СКН Нови Сад 1 у ЛН .. КО Ветерник, што је тужилац дужан трпети да се тужени са тим правом упише код надлежне Службе за катастар непокретности након правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 312.045,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3149/22 од 19.01.2023. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате поднета је 23.12.2020. године, а означена вредност предмета спора је 2.407.600,00 динара. Тужилац је на рочишту за главну расправу одржаном 20.10.2022. године преиначио тужбу и као вредност предмета спора означио износ од 4.337.030,75 динара, што износи 36.975,00 евра (1 евро = 117,2955 динара на дан преиначења).

Имајући у виду да се конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање у коме побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић